

Начало>Съдебни процедури>Граждански дела>Срокове в процеса Срокове в процеса

Германия

1 Какви видове срокове съществуват в рамките на гражданските производства?

Общите правила относно процесуалните срокове са уредени в членове 214—229 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung*), а други членове от Кодекса съдържат специални разпоредби относно някои срокове.

Прави се разграничение между „действителни“ срокове (срокове в тесен смисъл) (*eigentliche Fristen*), т.е. срокове, в които участниците в производството могат или (за да не загубят дадено право) трябва да извършат определени процесуални действия или формалности, и „недействителни“ срокове (срокове в широк смисъл) (*uneigentliche Fristen*), в които по закон се изисква от съда да извърши определени официални действия.

„Действителните“ срокове се разделят допълнително на законоустановени срокове, които са предвидени от закона, и съдебни срокове, които се определят по преценка на съда. Законоустановените срокове включват „задължителни/преклузивни срокове“ (*Notfristen*), предвидени в член 224, параграф 1, второ изречение от Гражданския процесуален кодекс, които винаги са определени като такива в Кодекса и не могат да бъдат съкращавани или удължавани.

Съдебните и законоустановените срокове, с изключение на преклузивните и недействителните срокове, могат да бъдат съкращавани, но не и удължавани, по споразумение между страните. Съдът може да удължи или да съкрати определен от него срок, но може да променя законоустановени срокове само ако това е предвидено по закон. И в двата случая съдът прави такава промяна само ако една от страните представи убедителни доводи за това.

За страните, участващи в гражданското производство, са важни и следните срокове:

а) при производство за заповед за плащане

При производство за заповед за плащане (*Mahnverfahren*) възраженията срещу заповедта за плащане съгласно член 692, параграф 1, точка 3 от Гражданския процесуален кодекс и жалбите срещу заповедта за изпълнение съгласно член 700, параграф 1 и член 339, параграф 1 трябва да бъдат подадени в срок от две седмици. Ако не е направено възражение и в срок от шест месеца ищецът не е подал молба за издаване на заповед за изпълнение, заповедта за плащане спира да има действие съгласно член 701 от Гражданския процесуален кодекс.

б) при исково производство

В член 132 от Гражданския процесуален кодекс е установено общото правило, че подготвителните писмени изявления трябва да се подадат в съда в срок, за да могат да бъдат връчени на другата страна най-малко една седмица преди съдебното заседание, за да се гарантират своевременната подготовка за съдебното заседание и действителен достъп до правосъдие. Подготвителните писмени изявления, съдържащи насрещни изявления във връзка с новоизтъкнати аргументи, трябва да бъдат подадени своевременно, за да бъдат връчени най-малко три дни преди съдебното заседание.

При определяне на датата за разпоредително заседание съдията трябва да даде на ответника най-малко две седмици за отговор (член 275, параграф 1, първо изречение, член 275, параграф 3 и член 277, параграф 3 от Кодекса). Ако съдията разпорежи провеждането на предварително писмено производство, ответникът разполага с двуседмичен преклузивен срок, в който да посочи дали възнамерява да организира защитата си срещу иска (член 276, параграф 1, първо изречение); съдът ще му даде най-малко още две седмици, за да представи писмената си защита (член 276, параграф 1, второ изречение). На свой ред председателстващият съдия може да определи за ищеца срок, в който да представи писмено становище в отговор на изложението на защитата (член 276, параграф 3).

Съгласно член 331, параграф 3 от Гражданския процесуален кодекс, ако ответникът не заяви в срок своето намерение да организира защитата си, съдът, по молба на ищеца и без провеждане на съдебно заседание, ще постанови решение по същество, с което ще уважи иска („неприсъствено решение“ — *Versäumnisurteil*). Съдът също така ще постанови неприсъствено решение, ако ищецът или ответникът не се яви на съдебното заседание или не защити в съда своята позиция. Страната, срещу която е постановено неприсъствено решение, може да подаде възражение в рамките на двуседмичен преклузивен срок от връчването на неприсъственото решение (член 338 и член 339, параграф 1). Когато възражението е допустимо (и преди всичко подадено в определения срок), производството се възобновява от фазата преди неизвършеното процесуално действие. Преклузивният срок за подаване на жалба (*Berufung*) е един месец (член 517 от Гражданския процесуален кодекс), докато мотивите към жалбата могат да се подадат в двумесечен срок (член 520, параграф 2). И двата срока започват да текат от връчването на пълния текст на решението, но не по-късно от пет месеца след постановяването му. Съдебният срок за отговор по жалбата е най-малко двуседмичен (член 521, параграф 2 и член 277, параграф 3 от Гражданския процесуален кодекс).

Когато в решението си апелативният съд (*Berufungsgericht*) не допуска подаването на касационна жалба (*Revision*), в едномесечен преклузивен срок от връчването на пълното решение (член 544, параграф 1 и параграф 3, първо изречение от Кодекса) може да се подаде нова молба за допускане на обжалване. Мотивите за обжалване трябва да бъдат представени в срок от два месеца от датата на връчване на пълното решение, но не по-късно от седем месеца след постановяването му.

Срокът за подаване на касационна жалба също е преклузивен и е един месец (член 548 от Кодекса), докато мотивите към жалбата могат да се подадат в срок от два месеца (член 551, параграф 2, второ изречение). И двата срока започват да текат от връчването на пълния текст на решението, но не по-късно от пет месеца след постановяването му.

Незабавно възражение (*sofortige Beschwerde*) срещу решение с характер на определение (*Beschluss*) трябва да бъде подадено в двуседмичен преклузивен срок от връчването на решението, но не по-късно от пет месеца и две седмици след постановяването му (член 569, параграф 1).

Касационна жалба (*Rechtsbeschwerde*), която може да се отправи само на основание нарушение на закона, трябва да бъде подадена в едномесечен преклузивен срок от връчването на решението (член 575, параграф 1, първо изречение), докато мотивите за жалбата трябва да се представят в рамките на още един месец (член 575, параграф 2).

Когато една от страните не по своя вина не успее да спази процесуален срок, посочен в член 233 от Гражданския процесуален кодекс (напр. преклузивен срок или срок за представяне на основанията за обжалването), тя може да подаде молба за възстановяване на положението преди неизпълнението. Молбата трябва да се подаде в двуседмичен срок, считано от отпадането на причината за неспазване на срока (член 234, параграфи 1 и 2).

Ако началната дата на даден срок зависи от момента на връчване (вж. отговора на въпрос 4), е необходимо да се провери дали връчването е било редовно. В случай на заместващо връчване редовността на връчването не зависи от това дали адресатът действително е получил документа. Винаги обаче е необходимо по време на връчването жилищните или търговски помещения на адресата да се намират на адреса, където се връчва документът.

Адресат, който не е бил уведомен за производството и впоследствие не е имал възможност да оспори постановеното решение, може, при определени обстоятелства, да подаде молба за възстановяване на положението преди неизпълнението: вж. отговора на въпрос 4. Относно датата, от която започва да тече срокът, моля, направете справка с отговора на въпрос 16.

2 Списък на неработните дни в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 от 3 юни 1971 г.

Нова година: 1 януари

Богоявление: 6 януари (само в Баден-Вюртемберг, Бавария и Саксония-Анхалт)

Международен ден на жената: 8 март (само в Берлин)

Разпети петък: датата се мени, но е в периода около края на март или началото на април

Великден: датата се мени, но е в периода около края на март или началото на април

Светли понеделник: датата се мени, но е в периода около края на март или началото на април

1. Първи май/Ден на труда: 1 май

Възнесение Господне: през май, датата се мени

Петдесетница: датата се мени, но е през май или юни

Понеделник след Петдесетница: датата се мени, но е през май или юни

Тяло и Кръв Христови: датата се мени, но е в периода между края на май и средата на юни (само в Баден-Вюртемберг, Бавария, Хесен, Северен Рейн-Вестфалия, Райнланд-Пфалц, Саарланд, Саксония (регионално) и Тюрингия (регионално))

Успение Богородично: 15 август (само в Бавария (регионално) и Саарланд)

Ден на обединението на Германия: 3 октомври

Ден на реформацията: 31 октомври (само в Бранденбург, Бремен, Хамбург, Мекленбург-Предна Померания, Долна Саксония, Саксония, Саксония-Анхалт, Шлезвиг-Холщайн и Тюрингия)

Ден на Все светии: 1 ноември (само в Баден-Вюртемберг, Бавария, Северен Рейн-Вестфалия, Райнланд-Пфалц и Саарланд)

Ден на покаянието (Buß- und Bettag): датата се мени, но е в периода между средата и края на ноември (само в Саксония)

Коледа: 25 декември

Ден на Коледната кутия/Ден на Свети Стефан: 26 декември

3 Какви са общите правила, приложими за сроковете по различните граждански производства?

Член 222, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс гласи, че всички процесуални срокове трябва да бъдат изчислявани в съответствие с правилата, определени в членове 187—193 от Гражданския кодекс (*Bürgerliches Gesetzbuch*).

Подробности относно начина на изчисляване на сроковете могат да бъдат намерени в отговорите на въпроси 7—9.

4 Когато дадено действие или формалност трябва да се извърши в определен срок, от кой момент започва да тече този срок?

Обикновено началната дата на даден срок е обвързана с връчването на документа, по отношение на който се очаква да бъде даден отговор, или на решението, срещу което може да се подаде жалба (вж. например член 276, параграф 1, първо изречение, член 329, параграф 2, второ изречение и член 339, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). Срокът за обжалване започва да тече от връчването на решението (член 517, член 548 и член 569, параграф 1, второ изречение от Кодекса); ако обаче решението не е връчено или връчването е нередовно и нередността не е отстранена съгласно член 189 от Кодекса, срокът започва да тече в края на петия месец след постановяването на решението. В този случай срокът от пет месеца замества връчването. Подобно правило съществува и за подаване на нова молба за допускане на обжалване, но в този случай връчването се замества от шестмесечен срок (член 544, параграф 3, първо изречение от Кодекса).

Началните дати на сроковете за тези обжалвания, които в изключителни случаи могат да прекъснат действието на съдебното решение, са различни:

срокът за подаване на искане за възстановяване на предишно състояние (*Wiedereinsetzung in den vorigen Stand*) започва да тече от деня, в който е отпаднала причината за неспазване на изискването (член 234, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс);

срокът за обжалване поради нарушение на правото на справедлив съдебен процес съгласно член 321а от Гражданския процесуален кодекс (*Anhörungsrüge*) започва да тече, когато лицето разбере за нарушаването на неговото право да бъде надлежно изслушано (член 321а, параграф 2, първо изречение);

срокът за подаване на жалба за отмяна (*Nichtigkeitsklage*) или на жалба с искане за преразглеждане по същество (*Restitutionsklage*, възобновяване на производството, членове 578 и следващи от Кодекса) започва да тече от деня, в който съответната страна е уведомена за основанията, на които се основава жалбата, макар и не преди решението да е станало окончателно (член 586, параграф 2, първо изречение).

Ако въпросът се отнася до времето, когато дадено действие, което трябва да бъде извършено в рамките на определен срок, поражда действие, така че срокът да бъде спазен, отговорът е следният:

Процесуален срок е спазен, ако процесуалното действие е извършено преди изтичането на последния ден от срока, което обикновено означава документът да се изпрати на съда в рамките на определения срок. Определящо за това е кога документът е получен от съда, а не кога е изпратен. Определеният срок обаче може да се използва напълно, т.е. до 24.00 ч. в края на последния ден, дори и да е невероятно някой в съда действително да види документа по това време.

Ако поставеният въпрос има за цел да се установи как се определя началото на срока, отговорът е следният:

Съгласно член 187, параграф 1 от Гражданския кодекс, когато за начало на срока се определя денят на настъпване на дадено събитие или конкретен момент в рамките на даден ден, въпросният ден не се включва при изчисляването на срока.

5 Възможно ли е начинът на предаване или връчване на документите (лично връчване чрез връчител или по пощата) да се отрази или да промени началния момент, от който тече срокът?

Не. Когато даден срок започва да тече от момента на връчване (вж. отговора на въпрос 4), начинът на връчване е без значение. Документите се считат за връчени или от момента на предаването им на получателя (член 177 от Гражданския процесуален кодекс), или при осъществяване на един от начините на заместващо връчване (посочени в членове 178, 180 и 181 от Кодекса, напр. връчване на пълнолетен член на семейството или поставяне в пощенска кутия).

6 Ако срокът започва да тече от настъпването на дадено събитие, денят на настъпване на събитието включва ли се в срока?

Съгласно член 187, параграф 1 от Гражданския кодекс, когато за начало на срока се определя денят на настъпване на дадено събитие или конкретен момент в рамките на даден ден, въпросният ден не се включва при изчисляването на срока.

7 Когато срокът се брой в дни, посоченият брой дни до календарни дни ли се отнася или до работни дни?

Указаният брой дни означава календарни, а не работни дни. Ако обаче срокът изтича в неделя, събота или на общопризнат официален празник, срокът се удължава до първия следващ работен ден (член 222, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс и член 193 от Гражданския кодекс).

8 А когато този срок се брой в седмици, месеци или години?

Ако дадено събитие или конкретен момент в рамките на даден ден е от значение за отбелязване на началото на срок, който се брой в седмици, месеци или период от няколко месеца — година, половин година, три месеца — т.е. този ден не е включен при изчисляването на срока, тогава срокът ще приключи в края на деня от последната седмица или последния месец на срока, който поради своето обозначаване или дата съответства на деня, в който настъпва събитието или конкретният момент. От друга страна, ако началото на деня е съответният момент за отбелязване на началото на срока, т.е. този ден е включен при изчисляването на срока, то тогава срокът ще изтече в края на деня от последната седмица или последния месец преди деня, който поради своето обозначаване или дата съответства на началната дата на срока (раздел 222, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс и член 188, параграф 2 от Гражданския кодекс).

Когато последният ден от срок, който се брой в месеци, няма отговарящ на него ден в месеца, срокът изтича на последния ден на месеца (например едномесечен срок, който започва на 30 януари, изтича на 28 февруари) (член 188, параграф 3 от Гражданския кодекс).

9 Кога изтича срокът, ако се брой в седмици, месеци или години?

Вж. въпрос 8.

10 Ако срокът изтича в събота, неделя, неработен ден или на официален празник, той удължава ли се до първия следващ работен ден?

Когато срокът изтича в събота, неделя или на официален празник, този ден не се брой и срокът изтича на следващия работен ден в съответствие с член 222, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс и член 193 от Гражданския кодекс.

11 Съществуват ли обстоятелства, при които сроковете се удължават? При какви условия може да се ползва такова удължаване на срока?

Всяко удължаване на определените срокове по принцип се извършва по преценка на съда. Преклузивните срокове обаче не могат да бъдат удължавани. В някои случаи се изисква съгласието на другата страна.

12 Какви са сроковете за обжалване?

Преклузивният срок за подаване на жалба (*Berufung*) е един месец (член 517 от Гражданския процесуален кодекс), докато мотивите към жалбата могат да се подадат в двумесечен срок (член 520, параграф 2). И двата срока започват да текат от връчването на пълния текст на решението, но не по-късно от пет месеца след постановяването му. Съдебният срок за отговор по жалбата е най-малко двуседмичен (член 521, параграф 2 и член 277, параграф 3 от Гражданския процесуален кодекс).

Когато в решението си апелативният съд (*Berufungsgericht*) не допуска подаването на касационна жалба (*Revision*), в едномесечен преклузивен срок от връчването на пълното решение (член 544, параграф 1 и параграф 3, първо изречение от Кодекса) може да се подаде нова молба за допускане на обжалване. В съответствие с член 544, параграф 4 от Гражданския процесуален кодекс мотивите за обжалване трябва да бъдат представени в срок от два месеца от датата на връчване на пълното решение, но не по-късно от седем месеца след постановяването му.

Срокът за подаване на касационна жалба също е преклузивен и е един месец (член 548 от Кодекса), докато мотивите към жалбата могат да се подадат в срок от два месеца (член 551, параграф 2, второ изречение). И двата срока започват да текат от връчването на пълния текст на решението, но не по-късно от пет месеца след постановяването му.

Незабавно възражение (*sofortige Beschwerde*) срещу решение с характер на определение (*Beschluss*) трябва да бъде подадено в двуседмичен преклузивен срок (член 569, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). Преклузивният срок започва да тече от връчването, но не по-късно от пет месеца след постановяването на решението. Касационна жалба (*Rechtsbeschwerde*), която може да се отправи само на основание нарушение на закона, трябва да бъде подадена в едномесечен преклузивен срок от връчването на решението (член 575, параграф 1, първо изречение), докато мотивите за жалбата трябва да се представят в рамките на още един месец (член 575, параграф 2).

Когато една от страните не по своя вина не успее да спазва някои от процесуалните срокове, посочени в член 233 от Гражданския процесуален кодекс (напр. преклузивен срок или срок за представяне на основанията за обжалването), тя може да подаде молба за възстановяване на положението преди неизпълнението. Молбата трябва да се подаде в двуседмичен срок, считано от отпадането на причината за неспазване на срока (член 234, параграфи 1 и 2).

В германското гражданско и гражданскопроцесуално право се определят и други срокове например:

Освен ако страните са се договорили друго, арбитражни решения могат да бъдат обжалвани с жалба за отмяна, подадена до съда в рамките на три месеца от връчването на решението (член 1059, параграф 3, първо и второ изречение).

Производствата, по които е постановено окончателно съдебно решение, могат да бъдат възобновени въз основа на жалба за отмяна (*Nichtigkeitsklage*) или жалба с искане за преразглеждане по същество (*Restitutionsklage*) (член 586, параграфи 1 и 2 от Гражданския процесуален кодекс), подадени в едномесечен преклузивен срок от деня, в който страната е уведомена за основанията за отмяна на съдебното решение.

Съдът също така може да определи срок, в който дадена страна трябва да образува производство по дела, включващи независима процедура по събиране на доказателства (*selbständiges Beweisverfahren*) (член 494а, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс) или налагане на заповед (*Arrest*) (член 926, параграф 1).

Когато наемател не е дал съгласието си във връзка с искането на наемодателя да увеличи наема до обичайния размер на наема в района до изтичането на втория календарен месец от получаване на искането, наемодателят може да подаде молба за получаване на съгласие в рамките на още три месеца (член 558б, параграф 2).

Когато служител твърди, че неговото уволнение е недействително, той може да подаде жалба пред съда по трудовоправни спорове в рамките на три седмици след връчването на писменото предизвестие (член 4, първо изречение от Закона за защита срещу уволнение — *Kündigungsschutzgesetz*). Ако служителят не успее да спазва този срок, уволнението се счита за действително.

13 Съдилищата могат ли да изменят сроковете, по-специално сроковете за явяване пред съда или да определят специална дата за явяване пред съда?

Принципът е, че от съда зависи да определи часовете и датите за явяване, въпреки че неговата преценка е ограничена от задължението му да ускори производството и да насрочва съдебни заседания за съботите, неделите или официалните празници само при спешни случаи.

Когато се издава призовка за явяване пред съда по дела, при които процесуалното представителство е задължително, трябва да се даде поне едноседмично предизвестие; срокът за предизвестие в други случаи е три дни. Тези срокове могат да бъдат съкратени само ако страните постигнат съгласие след подаване на молба от една от страните.

Съгласно член 141, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс съдът изисква и от двете страни да присъстват на съдебното заседание, когато това е необходимо, за да се установят фактите по делото. Въпреки това, когато става въпрос за дълги разстояния, съдът може да отмени изискването дадено лице да присъства, ако е неоснователно да се очаква от страната да пътува на дълги разстояния (вж. въпрос 8) или поради всяка друга основателна причина. „Всяка друга основателна причина“ (*sonstiger wichtiger Grund*) по смисъла на член 141, параграф 1, второ изречение означава всяка причина, която е важна за страната, включително например заболяване, планирани ваканции, преумора или вероятност от сблъсък с другата страна да произтекат психични проблеми.

Освен това с член 227, параграф 1, първо изречение от Гражданския процесуален кодекс се позволява съдът да отмени или да отложи съдебно заседание по искане на страна, която е посочила „съществени основания“ (*erhebliche Gründe*), или да отсрочи изслушването на устните аргументи. За целите на тази разпоредба неявяването поради вина на дадена страна или липсата на подготовка, за която няма извинение, не се разглеждат като обективни основания. Обективните основания включват неспазване на сроковете за предизвестие при издаване на призовки, необходима смяна на правен съветник, заболяване на свидетел, на процесуален представител или на страната, или невъзможност на който и да е от посочените по-горе да присъства поради смърт на близък роднина. Съдът може да поиска доказателства за основанията за искане за отлагане и тези основания подлежат на все по-критично разглеждане с наближаването на определената дата. Въпреки че старата съдебна ваканция е отменена, член 227, параграф 3 от Гражданския процесуален кодекс все още позволява по-голяма гъвкавост, когато дадена страна подава искане за отлагане на съдебно заседание, определено за дата между 1 юли и 31 август.

14 Ако на страна, пребиваваща на място, където би се ползвала от удължаване на срока, бъде връчен акт на друго място, където пребиваващите лица, не се ползват от такова удължаване на срока, губи ли страната правото си да се ползва от това предимство?

Територията на Германия няма специални географски характеристики, които биха оправдали специални правила. Следователно в гражданскопроцесуалните норми в Германия не се предвижда общо удължаване на сроковете за лица, които живеят на отдалечено разстояние от съответния съд. Съгласно член 141, параграф 1, второ изречение от Гражданския процесуален кодекс обаче съдът може да реши да не изисква от дадена страна да присъства лично, когато „отдалеченото разстояние“ (*große Entfernung*) от местопребиваването до съда прави присъствието неоснователно. Предвид днешните сравнително добри транспортни съоръжения разстояние от няколко стотин километра не се счита за „отдалечено“. Всеки случай обаче трябва да се разглежда въз основа на всички обстоятелства, включително здравословното състояние на страната.

Тъй като с нормите не се удължават сроковете в полза на страните, живеещи в отдалечени райони, в германската правосъдна система не съществува проблем във връзка с това по-дългите срокове да бъдат признати навсякъде.

15 Какви са последиците при неспазване на сроковете?

Неспазването на даден срок може да има различни правни последици, например:

Съгласно член 296, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс правни основания и доводи, които не са представени преди изтичането на съответния срок, са допустими само ако съдът е убеден, че допускането им няма да забави разрешаването на спора, или ако страната предостави адекватна обосновка за забавянето на представянето им. Правни основания и доводи, които с право са отхвърлени въз основа на тези разпоредби, не могат да бъдат представени при обжалване (член 531, параграф 1 от Кодекса).

Ако по време на предварително писмено производство съгласно член 276 от Гражданския процесуален кодекс ответникът не успее да посочи в рамките на две седмици от връчване на исквата молба, че е подготвен да организира защитата си срещу иска, по молба на ищеца срещу ответника може да бъде постановено неприсъствено решение (член 276, параграф 1, първо изречение, член 276, параграф 2 и член 331, параграф 3 от Кодекса).

Когато длъжникът позволи срокът за възразяване срещу заповед за плащане да изтече по време на процедурата за заповед за плащане (член 692, параграф 1, точка 3 и член 694 от Гражданския процесуален кодекс), се издава заповед за изпълнение по молба на кредитора (член 699, параграф 1, първо изречение от Гражданския процесуален кодекс).

Ако срокът за подаване на жалба не е спазен, решението става окончателно (член 705 от Гражданския процесуален кодекс). Това важи и когато не е спазен срокът за подаване на възражение срещу неприсъствено решение или заповед за изпълнение. (Този вид възражение (*Einspruch*) не е „жалба“ в техническия смисъл на думата, тъй като се разглежда от същия съд, а не от по-висшестоящ съд.) Неспазването на срока за посочване на основанията за обжалването или възражението води до отхвърляне на обжалването или възражението като недопустимо (член 522, параграф 1, член 552, параграф 1 и член 577, параграф 1 от Кодекса).

Същото важи и за срока за посочване на мотивите за ново искане за допускане на обжалване (член 544, параграф 4).

16 При изтичане на срока с какви правни средства за защита разполагат пропусналите срока лица, т.е. неизправните страни?

Когато крайните срокове са пропуснати, страната разполага със следните средства за правна защита срещу последиците, посочени в точка 15: По случаите, обхванати от член 296, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс, страната може да представи обяснение за забавянето (вж. по-горе). В този случай страната трябва да се обърне към съда и ако съдът го изисква, да убеди съда, че не носи вина за пропускането на крайния срок. Ако страната е в състояние да докаже това, съдът трябва също да позволи закъсналото подаване.

Страна, срещу която е постановено неприсъствено решение, може да го обжалва (член 338 от Гражданския процесуален кодекс). Ако възражението е допустимо, т.е. по-специално ако е в необходимата форма и е подадено в рамките на определения срок (членове 339 и 340 от Кодекса), и е добре обосновано, производството се връща до фазата преди пропускането на крайния срок (член 342).

Възражение може да бъде подадено и срещу заповед за изпълнение, издадена по производство за заповед за плащане, тъй като съгласно член 700 от Гражданския процесуален кодекс това е равносилно на неприсъствено решение.

Сроковете за обжалвания и възражения са преклузивни. Страна, която не по своя вина е възпрепятствана да спазва преклузивен срок, може да подаде молба за възстановяване на положението преди неизпълнението (членове 233 и следващи от Гражданския процесуален кодекс). Това трябва да се извърши в рамките на законоустановения срок и в необходимата форма (член 234 и член 236, параграф 1 от Кодекса). Фактите, предназначени за извинение за пропускането на крайния срок, трябва да бъдат обосновани и доказани (член 236, параграф 2). Всички процесуални действия, които страната е пропуснала, например подаване на жалба, трябва да се изпълнят в рамките на срока за подаване на молбата.

Възстановяване на положението преди неизпълнението е възможно да се прилага и когато пропуснатият краен срок е бил срокът за представяне на основанията за обжалване или възражение.

Последна актуализация: 18/01/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държвата-членка, отговорна за тази страница.